

tribuisse videar, neq; tamen in ipso vitæ speculo
quicquam omittatur, de laudibus Boni Præceptoris
ita dicere constitui, ut, quæ simpliciter & in ge-
nere proferentur, tanto liberius audientium iudicio
referri ad optimum hunc Rectorem possint. Placue-
runt autem aurea Senecæ verba, quæ habet *Lib. VI,
de Benef. cap. 16.* quibus expositis, & in genere bo-
ni præceptoris idea, & speciatim Keimanni gloria
cognoscatur. Sic vero loquitur:

In docendo & laborem & tædium
tulit, præter ea quæ à præcipientibus in
commune dicuntur, aliqua instillavit ac
tradidit, hortando bonam indolem ere-
xit, & modo laudibus fecit animum, mo-
do admonitionibus discussit desidiam.
Tum ingenium latens & pigrum, inje-
cta, (ut ita dicam) manu, extraxit: nec
quæ sciebat, maligne dispensavit, quò
diutius esset necessarius, sed cupiit, si
posset, universa transfundere.

Cæterum talia qui judicaverint digna, quibus se-
mihorulæ spatium impendant, ut, quicquid materiæ
causa facturi sunt, dicentis etiam causa libenter faci-
ant, officiosè & peramanter rogantur. P. P. è

Gymnasio Zittaviensi Dom. X. post. Trin.

M DC XCII.